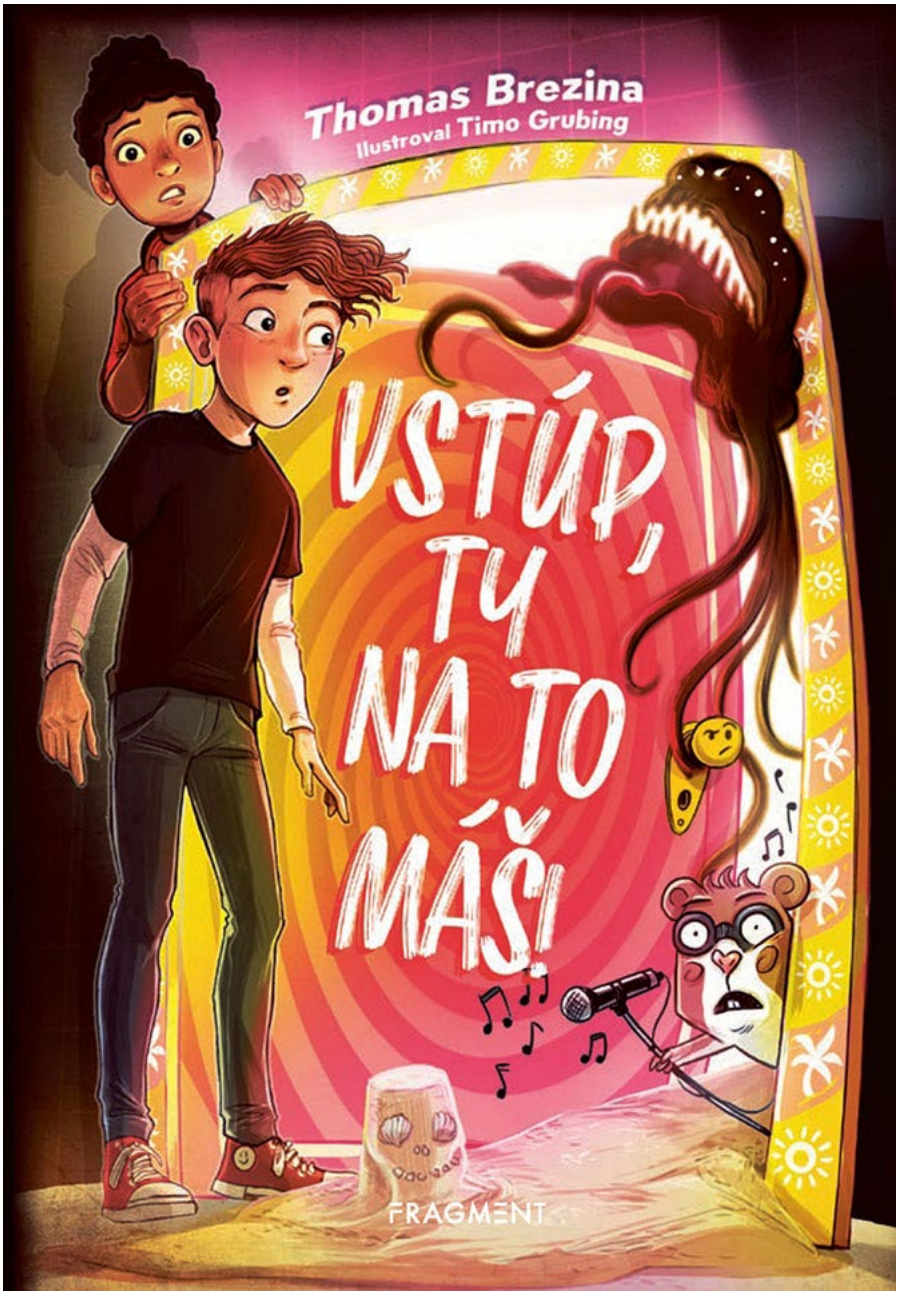

Thomas Brezina
Illustroval Timo Grubing
VSTÚP, TY NA TO MÁŠ!
FRAGMENT

Vstúp, ty na to máš!

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

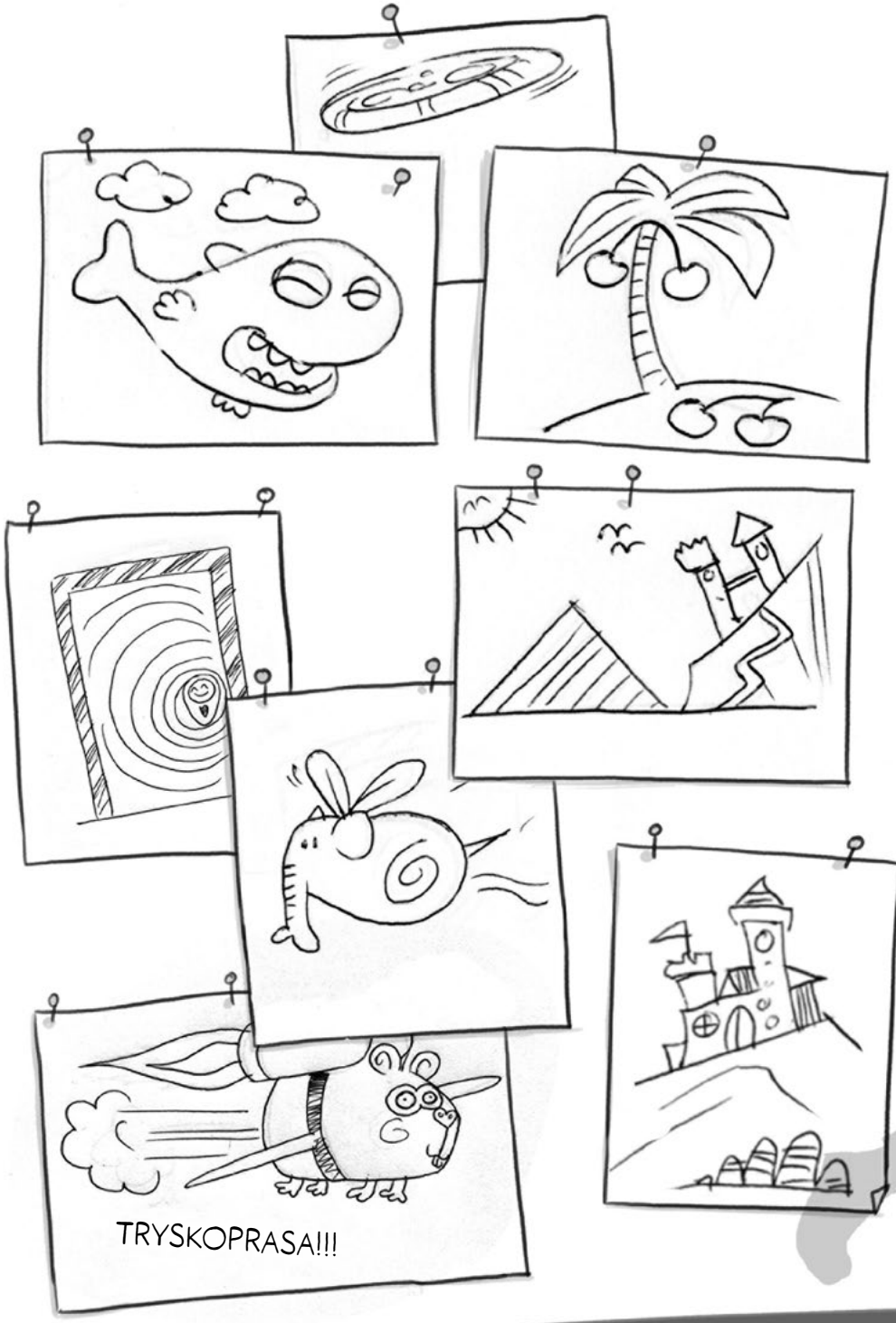
FRAGMENT

Thomas Brezina
Vstúp, ty na to máš! – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

VSTÚP,
TY
NA TO
MÁŠ!

TRYSKOPRASA!!!

Mimochodom, túto knihu si môžeš vychutnať aj vtedy,
keď nemáš prečítané prvé dve časti.
Bente však už má za sebou dve parádne dobrodružstvá.
Môžeš si o nich prečítať v knihách
VSTÚP, AK SI TRÚFAŠ!
VSTÚP, JE TO DÔLEŽITÉ!

Thomas Brezina: *Tritt ein, du hast es drauf!*

Illustrated by Timo Grubing
© Ueberreuter Verlag GmbH, Berlin 2025
Translation rights arranged through Agentur Dr. Ivana Beil
Translation © Silvia Ivanidesová, 2026
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2026
E-book konverzia © Grafické a DTP studio Albatros Media

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa. Vyťažovanie textu a dát z tejto publikácie v zmysle čl. 4 smernice 2019/790 EÚ je zakázané.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-5217-6
ISBN e-knihy 978-80-566-5589-4 (ePDF)

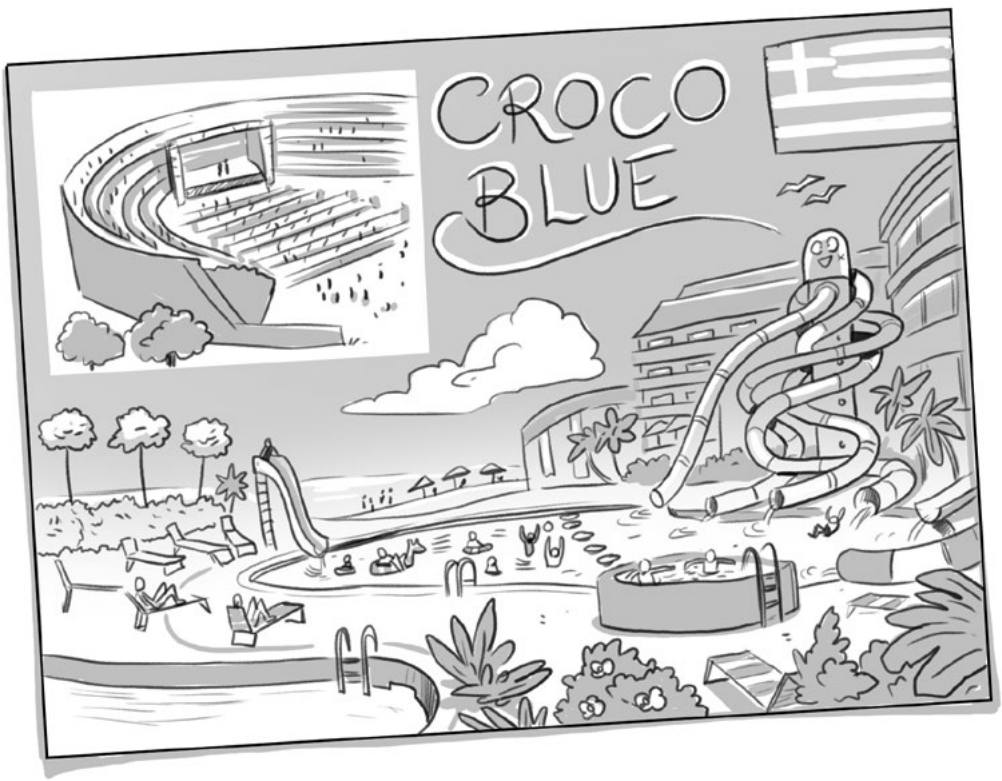
Thomas Brezina
Ilustroval Timo Grubing

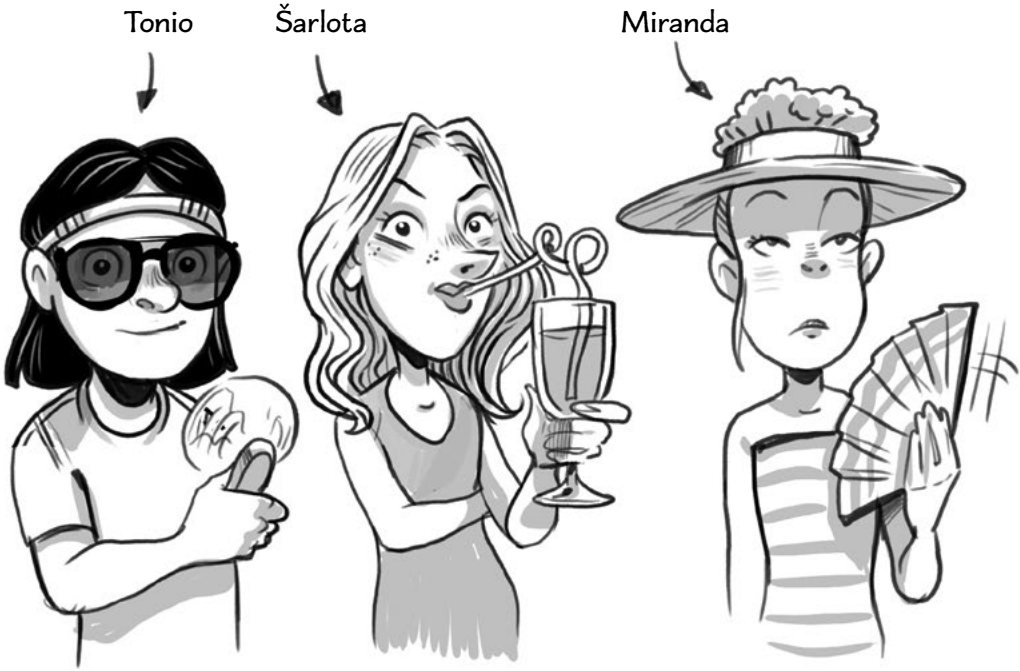
FRAGMENT

1.

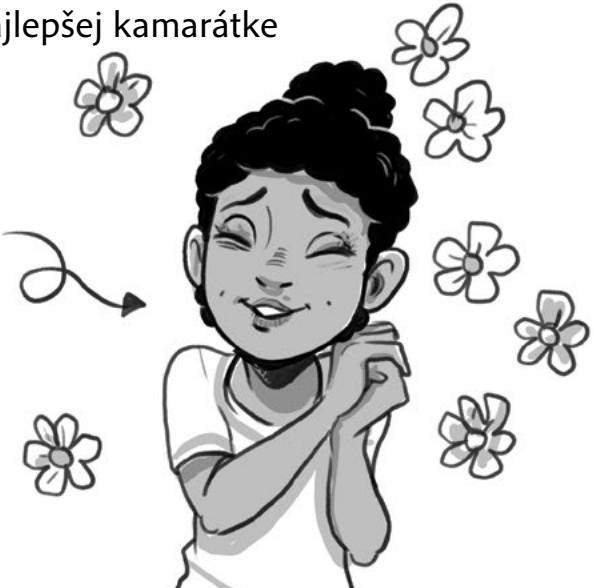
Predstav si, že odcestuješ so svojou rodinou
na grécky ostrov.
Úžasný hotel. Super jedlo. Tri bazény. Štyri pláže.
Sedem toboganov.
Znie to ako **perfektný sen**, však?

Teraz si však predstav: sú tam aj tvoji traja spolužiaci, ktorí ti najviac lezú na nervy.

Navyše tvojej najlepšej kamarátke preskočilo.

Znie to hrozne?

A príde ešte niečo horšie, lebo
v mojom živote to vždy môže byť horšie.

Večer som mal vyjsť na pódium a **spievať**.
Všetci hoteloví hostia sedeli v publiku a zízali na mňa.
Milý zvukár mi na hlave zle upevnil mikrofón.
Skĺzol mi z uší a hompáľal sa na chrbte.
Rovno pred mojím zadkom.
Presne v momente, keď odtiaľ unikol vzduch.
Ten zvuk zaburácal zo všetkých reproduktorov.

Hej, ja som Bente.

Neschopák Bente.

Smoliar Bente.

Prďoch Bente, ako ma volá Tonio.

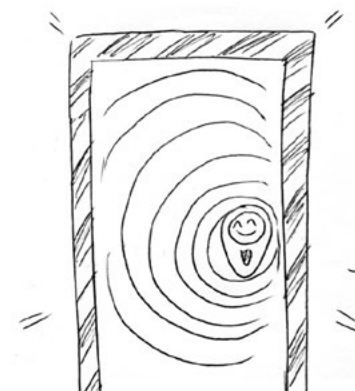
Najradšej by som z pódia skočil rovno do mora.
Ale to som sa neodvážil. Vo vode číhal morský had.
Vážne!
Nežartujem!

Vedel som o ňom, ale nemohol som to nikomu povedať. Ani Leonii. Tá ma už nepočúvala a nevidela. Pre ňu existoval iba

Juuuuulllliiiiáááán.

Myslíš si, že som sa zbláznil?
Úplne ti rozumiem. Ale to sa čoskoro zmení.
Vyrozprávam ti, ako sa to celé prihodilo.
Všetko zavinili dvere.

2.

No hej, ony nie sú „na vine“. Ale zapríčinili,
že sa môj život obrátil **naruby**.
Čo však nie je iba zlé.
ÚŠKRN.
S dverami sa to všetko totiž začalo...

STOP! Skôr ako ti to vyrozprávam, predstavím ti svoju kamarátku Leoniu.
Kedysi to bola moja **najlepšia** kamoška.

Ale už som pre ňu len vzduch.

MOJE MOMENTÁLNE NAJVÄČŠIE OTÁZKY:

* Prečo ma pichá v hrudi, keď myslím na Leoniu?

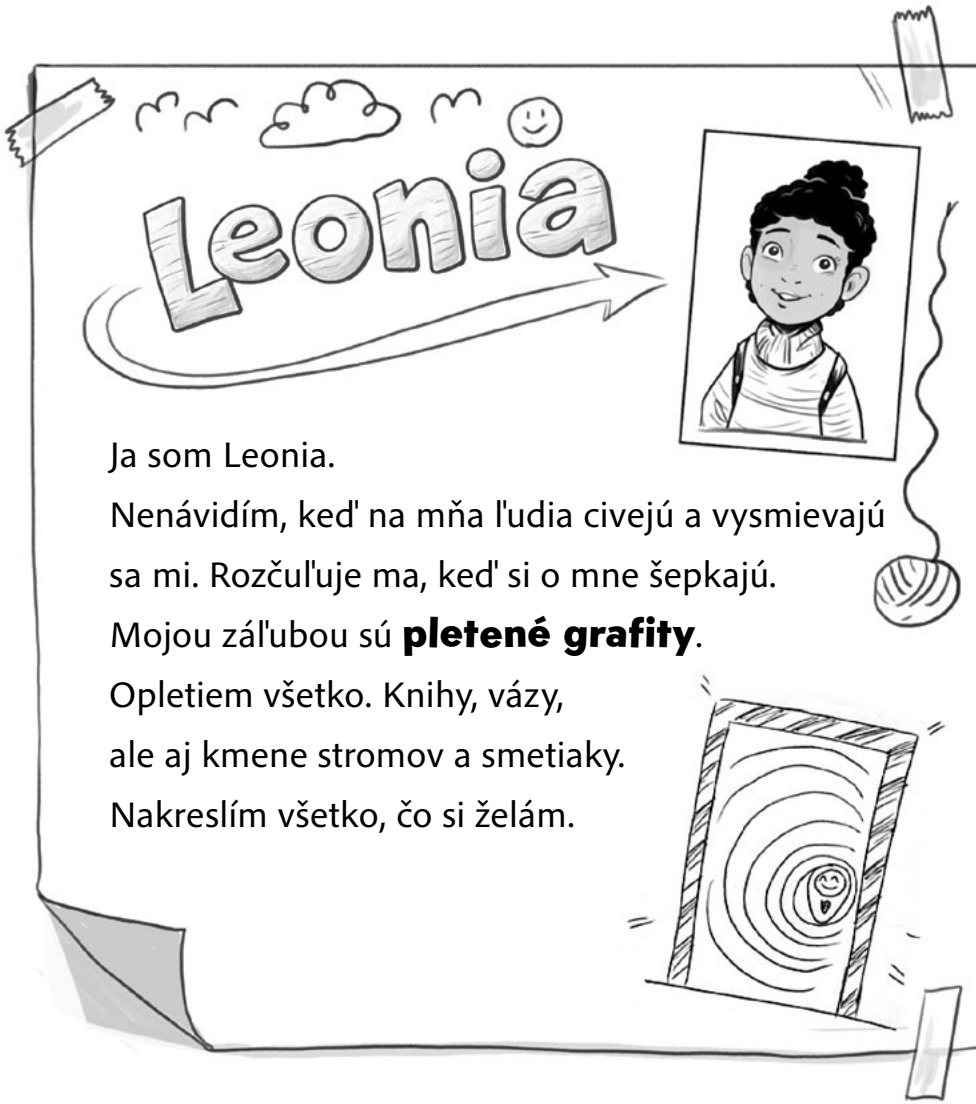
* Prečo mám v hrdle hrču?

* Prečo sa cítim škaredý, zlý a hlúpy ako prázdna plechovka s nohami?

Chcem predsa hovoriť o Leonii.
V škole sme mali vyrobiť plagát o sebe.

Tento je Leoniin:

Teraz už možno tušíš, ako vznikli tie dvere.

Nakreslila ich Leonia a nazvala ich **Portabella**. Predstavovala si, že ju tie dvere odnesú niekam preč, keď sa k nej ostatní budú správať hnusne.

Tie dvere však naozaj existujú.
Objavujú sa na tých najneuveriteľnejších miestach.
Napríklad na záchodoch v mojej škole.
Bliká na nich:

Alebo:

Nie som práve Pán Odvážny. Ale moja **zvedavosť** bola vždy väčšia než môj **strach**. Preto som potočil guľou a vstúpil som. Za dverami...

Otoč knihu a čítaj ďalej 3. kapitolu na strane 224.

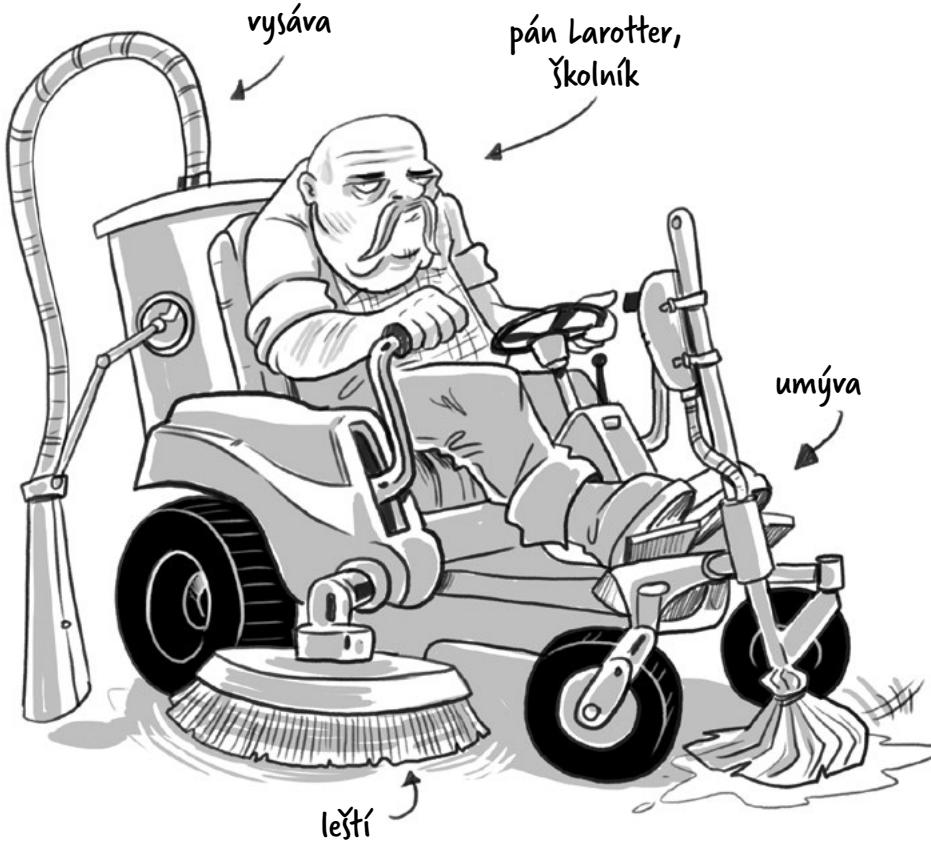
4.

Posledný školský týždeň

Všetky písomky a skúšania sme mali za sebou. Do odovzdávania vysvedčení nás čakal už len špeciálny program:

Mali sme vypratať svoje poličky a skrinky a vyniesť lavice so stoličkami z tried na chodbu.
Pán Larotter, školník, prifrčal na upratovacom stroji, ktorý sám zostrojil. Mal pre nás prekvapenie.

So žrebmi som nikdy nemal šťastie.
Vo vedre ma niečo pošteklilo na prstoch. Chytro som vytiahol ruku. Mal som na nej nalepený lístok.
Rozložil som ho...

Nemohol som tomu uveriť.
Keď som sa chcel prihlásiť...

... Tonio mi vytrhol žreb z ruky.

Šarlota zakvíkala *(to je jej smiech)*.

Leonia zaťala zuby. Rozčúlila sa, ale nechcela to Šarlote ukázať.

„Prestaňte s tými nezmyslami," prerušil ich pán Larotter. „Tonio má žreb. Takže on si zajazdí."

Tonio a Šarlota vždy zamaskujú svoje zlomyseľnosti a vyzerajú ako nevinní anjelici.

